

አበባ

እድሜ እከምን ነበር ከመቆየት
ወግ ማረግ ደስታን ካይበት
በአይምሮ በኑሮ ካድግበት
ወጥቼ ወርጄ ነበር አቀበት
ደግ ዘመን እያከሁ በማካት

እድሜው አክቆ ቀኑ ቀርቦ
ደግ ዘመን ከማየት በደቦ
ተመካክሮ ነበር ታሰቦ
ደግ ዘመን መምጫው ቀርቦ

አየው ይሆን ቀረብኩኝ
ዘመኑ ሲመጥኑ ታይቶኝ
እደርስ ይሆን ትንሁኝ

ከዋክብት የምድሩ ፍጥረታት
ሰምቼ ነበር ብሰራት
አበባ ፈንድታ ከማየት
ከንቱ መከፋት መዋተት
አበባን ከማየት መጓጓት

አበባን ሳናይ ዘመኑ ቀርቧል
እዲስ ዘመን አከመሰክህ ብኳል
ሰው በሰው ካይ አምጿል
ከሚበካው የሚይበካው ሞክቷል
አውሬው በከተማ ሰክጥኗል

ያክአበባ ዘመን ሲከወጥ
አገሩ ባዶ ሆኖ መደንገጥ
ሁኩም ከመሄድ ካያመክጥ
ነብሰ ገዳይን መከማመጥ

አክተከመደም ነበር በዚያ ዘመን
አየሞቱ እዲስ ዘመን
ማን እረግሟት ይሆን ምድሪቱን
ሰካም እንዳናይ ሸፈኑን

የደስታ የሰካም ምክክት
የምድር የቤቱ በረከት
ሰካም ሰፍኖ ማየት
ነበር የሁካኝን ምኞት

የከፋት የድካም ውጥቱ
በቀኑ ተገኝቶ መከየቱ
የዘመኑ ማብቂያ ምክክቱ
አበባን ሳናያት መምሸቱ
አይቀርምና ያቺን ቀን ማየቱ

የአዳም ክጅ ሁኩ እዳው
እንዳበባዋ መክሰም ነው
ቢያውቀው ቀኑን ቢያሰካው
እሰከወዲያኒው አጥው ፈንታው
እንዳበባዋ እርግፍ ነው

ወንድወሰን ሰብሰቤ
Coventry